

บทที่ 1

บทนำ

ข้าวเหนียวกำ่เป็นพันธุ์ข้าวที่ปลูกมา ช้านาน และเป็นพันธุ์ที่ปลูกเฉพาะถิ่นซึ่งมีความหลากหลายของสายพันธุ์และมักจะแตกต่างกันในแต่ละสภาพพื้นที่ เป็นพันธุ์ข้าวที่เกยตระกรทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมเพาะปลูกร่วมกับข้าวพันธุ์อื่นๆ ข้าวเหนียวกำ่มีลักษณะที่ดีตามลักษณะของข้าวพื้นเมือง คือมีคุณภาพเมล็ดดี ถึงแม้ว่าจะให้ผลผลิตต่ำแต่มีความสามารถในการทนแล้งได้ปานกลางและฟื้นตัวจากแล้งได้ดี รวมทั้งสามารถต้านทานเพลี้ยจักจันสีเขียวได้ (วิไลลักษณ์, 2541) ข้าวเหนียวกำ่หรือข้าวเหนียวดำซึ่งเป็นการเรียกตามลักษณะของสีเมล็ด ที่มีสีน้ำเงินดำ หรือสีแดงกำ่ ซึ่งรังควัตถุที่ทำให้เกิดสีที่สำคัญคือ แอนโทไซยานิน ที่มีคุณสมบัติเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) จะช่วยการหมุนเวียนของกระแสโลหิต ชลอการเสื่อมของเซลล์ร่างกาย ช่วยป้องกันโรคหัวใจ และเกยตระกรมีความเชื่อว่าข้าวเหนียวกำ่เป็นสมุนไพรสามารถรักษาโรคตậtเลือดในสตรี โรคห้องร่างและโรคหิดได้ (คำเนิน และคณะ , 2552) โดยทั่วไปข้าวเหนียวกำ่เป็นพันธุ์ข้าวพื้นเมืองที่ตอบสนองต่อ ช่วงแสง วันสั้น ชั่งสุทธิ์ (2536) กล่าวว่าในข้าวพันธุ์พื้นเมืองแห่งนี้ สำหรับการปลูกในฤดูนาปี ซึ่งมักจะเริ่มปลูกในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม หลัง จากนั้นต้นข้าวจะมีการเจริญเติบโตทางลำต้นและใบจนถึงปลายเดือนกันยายน ซึ่งมีช่วงแสงต่อวันสั้นส่งผลให้ข้าวมีการสร้างตัดอกเกิดขึ้น ดังนั้น ถ้านำ ข้าวเหนียวกำ่ ไปปลูกในช่วงที่ไม่ใช่วันสั้นของปีจะมีผลกระทบทำให้ข้าวไม่สร้างตัดอก การปลูกข้าวที่เร็วหรือล่าออกไปจากระยะเวลาที่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของข้าวได้ นอกจากนั้นการกำหนดวันปลูกข้าวยังขึ้นอยู่กับ ปัจจัยอื่นอีก เช่น ช่วงระยะเวลา ปริมาณ และการกระจายของน้ำฝน ซึ่งควร พยายามหลีกเลี่ยงการขาดแคลนน้ำในระยะการเจริญเติบโตทาง ด้านแร่ร่ขยายพันธุ์ หรือ 20 วันก่อนออกดอกถึง 10 วันหลังออกดอก เนื่องจาก ในระยะผสมเกสรเป็นระยะที่อ่อนแอต่อการขาดน้ำมากที่สุด (Hsiao, 1982) ซึ่งในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลทำให้ ช่วงระยะเวลา ปริมาณ และการกระจายตัวของน้ำฝนเปลี่ยนแปลงไป การกำหนดวันปลูกของข้าว โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ปลูกข้าวที่อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งการใช้ปุ๋ยในโตรเจนอาจจะ

ช่วยลดเชยการปลูกข้าวที่เริ่มขึ้นหรือล่าช้าออกໄไปได้ เนื่องจากในโตรเจนมีบทบาทที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตและการสร้างผลผลิตของข้าว ทำให้อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งของต้น ใบและรากของข้าวเพิ่มขึ้น โดยในโตรเจนเป็นองค์ประกอบคลอโรฟิลล์ที่มีความสำคัญต่อกระบวนการสังเคราะห์แสง และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเอนไซม์ต่างๆ ที่มีหน้าที่ควบคุมการเร่งปฏิกิริยาทางชีวเคมีภายในต้นพืช นอกจากนี้ยังช่วยให้พืชสังเคราะห์โปรดตีน อีกทั้งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในต้นพืชอีกมาก เช่น นิวคลีโอโปรดตีน มีหน้าที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์โปรดตีนและสร้างสารพลังงานสูงให้แก่ ATP (adenosine triphosphate) และวิตามิน (สринทร์ และคณะ , 2523) ดังนั้นการศึกษาผลกระทบของวันปลูกและอัตราปุ๋ยในโตรเจนต่อพัฒนาการ การเจริญเติบโต ผลผลิต รวมทั้งปริมาณสารประกอบฟีโนลิกทั้งหมด (total phenolic compound) ของข้าวเหนียวกำา โดยพิจารณาถึงปฏิกิริยาน้ำที่ระหว่างวันปลูก และอัตราปุ๋ยในโตรเจน สามารถที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการพิจารณาวันปลูกของข้าวเหนียวกำาและการจัดการให้ปุ๋ยในโตรเจนที่เหมาะสม สมเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพ ปริมาณสารประกอบฟีโนลิกทั้งหมดซึ่งเป็นกลุ่มของสารต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) เมื่อจำเป็นต้องมีการปลูกข้าวไม่ตรงตามระยะเวลาที่เหมาะสม

อิธสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved